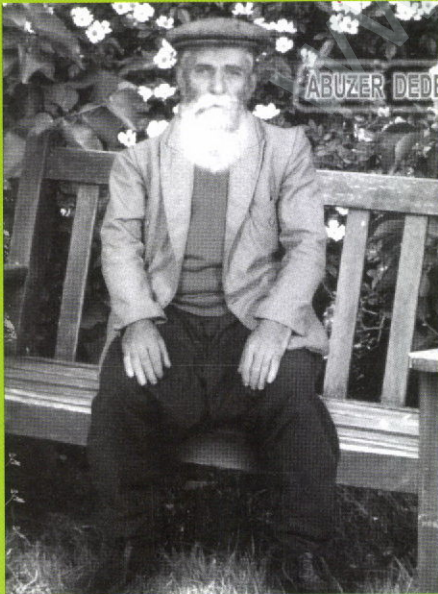
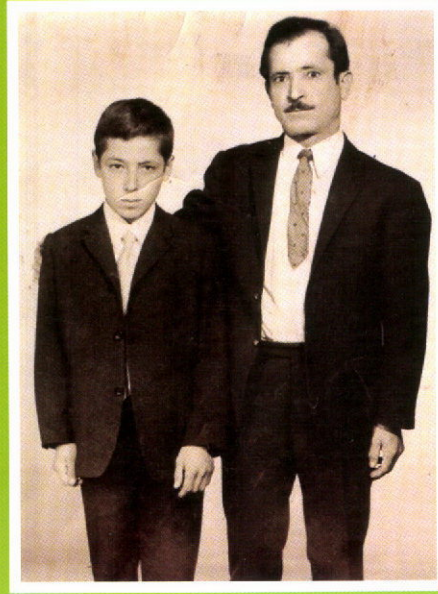


# GLOBAL Pazarcık

BAĞIMSIZ EKONOMİ TOPLUM VE KÜLTÜR DERGİSİ HAZİRAN 2009 • SAYI 1 • 2€



**Bir inanç önderimiz  
ABUZER DEDE**



**Bir ilk Alamancımız  
HALİL ÜNLÜTEPE**



**Yeni Belediye Başkanımız  
KAMİL DALKARA**



*Die Bierkultur*



„Ein neuer,  
frischer Geschmack“

[www.pera-bier.de](http://www.pera-bier.de)

**Wir liefern:**

- Eiskaltes Fassbier in vielen Sorten
- Riesenauswahl an Getränken in Kisten
- Gläser, Stehtische und alles rund ums Fassbier

Ein Anruf, der sich immer lohnt!

**Tel: 170 59 20**

[www.ace-koeln.de](http://www.ace-koeln.de)

Wir liefern  
Ihnen Ihre  
Getränke  
ins Haus!

Für Firmen  
und  
Privatkunden

**Drink-Fit**

Fachhandel für Biere und Softgetränke  
[www.getraenke-drink-fit.de](http://www.getraenke-drink-fit.de)

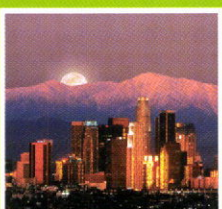
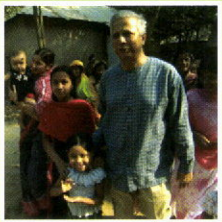
**ACE Getränke**  
AKTIV CREATIV ENGAGIERT

Besuchen Sie uns in unserem Shop:

**ACE Getränke • Robert-Perthel-Straße 13 • 50739 Köln**



Direkt am  
Getränkemarkt



# Merhaba

Yeni bir dergi ile hepinize merhaba diyoruz.

Pazarcık artık küçük bir kasabanın adı olmaktan çıktı.  
Bugün dünyanın dört bir tarafına dağılmış önemli bir Pazarcık varlığı var.

Pazarcık yurtdışında önemli bir birikime ulaştı.  
Hemen hemen Avrupanın neresine gitseniz orada bir Pazarcıklı ile karşılaşabilirsiniz.

Üstelik bunlar kenarda köşede kalmış insanlar değil.  
Kendi işlerine sarılan, kendi geleceklerine odaklanan aktif insanlar.  
Kendi kaderlerini kendi çizen insanlar. Hedeflerine kilitlenmiş insanlar.

Artık burada doğup büyüyenlerimiz var.  
Eğitimlerini burada tamamlayanlarımız var.  
Geleceklerini bu topraklara kazıyanlarımız var.

Elbetteki bu, gözardı edilemeyecek kadar önemli bir gelişmedir.

İşte elinizdeki dergi, öncelikle bu birikimi günışığına çıkarmak,  
daha doğru bir deyişle bu birikimi ifade etmek istiyor.

Ne yapıyoruz?  
Sorunlarımız neler?  
Toplum olarak nerede duruyoruz?  
Nereye gidiyoruz?  
Bizi hangi gelecek bekliyor?  
Geleceğimizi nasıl daha iyi kurabiliriz?  
Nasıl daha eğitilmiş, daha bilgili, daha yetenekli nesiller yetiştirebiliriz?  
Eğitim ve ekonomi başta olmak üzere, her alanda toplumsal standartları nasıl yakalayabiliriz?

Bunun için ortak bir bilinç, ortak bir kültür yaratabilir miyiz?  
Bir dayanışma ruhu yaratabilir miyiz?  
Bir dayanışma ağı oluşturabilir miyiz?

İşte elinizdeki bu dergi, bu soruları sorup, ortak cevaplar aramaya aracı olmak istiyor.  
Pazarcıklılar arasında en azından bir haberleşme mekanizması kurmak istiyor.  
Sorunların ve projelerin tartışıldığı bir platform olmak istiyor.

Ama herşeyden önce, bütün bunların mümkün olduğunu göstermek istiyor.  
Pazarcıklıların yeni atılımlar için gerekli birikime ve donanımına sahip olduklarını  
ortaya koymak istiyor.

Bu yüzden de yüreği aynı duygularla dolu olan herkesi katkıda bulunmaya çağırıyor.

Yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle.

**Yazı Kurulu**

# Pazarcık'ta tarihsel ve sosyal dönüşüm

■ Bugün kendisini belediye başkanlığı ile ifade eden bu dönüşüm, önümüzdeki dönemde farklı alanlarda da kendini belli edecektir.

Bu defaki belediye seçimleri farklı oldu. Hemen herkes tarihi bir adımdan bahsediyor.

Pazarcıkta yeni Belediye Başkanı Kamil Dalkara. Kamil Dalkara sadece bir isim değişikliği anlamına gelmiyor.

Herşeyden önce geleneksel yapının değiştiği anlamına geliyor.

Genellikle seçimlerin bir siyasi olay olması, değişimin de siyasi bir olgu olarak algılanmasına neden oluyor.

Oysa bu değişim esas itibariyle sosyolojik bir değişim.

Pazarcıkta sosyal yapının önemli değişimler geçirdiğini gösteriyor.

Belediye Başkanlığı seçimi, bugüne kadar genellikle iki aile arasındaki bir yarışma biçimindeydi.

Ya Özdallar ya Bozdağlar.

Çünkü geleneksel yapının en önde gelen aileleri onlardı.

Ekonomik ve toplumsal güçleri, onlara doğal olarak politik bir otorite de sağlıyordu.

Özdallar solda, Bozdağlar ise sağda konumlanmışlardı.

Esen politik rüzgarlara göre de birinden diğerine geçiyordu.

İşte bu yapı içerisinde bir başkasının Belediye Başkanı olması tahayyül bile



edilmezdi.

Şimdi bu makamda genç bir Pazarcıklı var. Geleneksel yapıların içinden gelmiyor.

O bir işadamı. O bir sanayici.

Bir sivil toplum kuruluşunun yöneticisi. Yani modern yapıların içinden geliyor.

İşte sosyolojik değişim ve dönüşüm de burada.

Kamil Dalkara bu değişimin temsilcisi. O, Pazarcık'taki yenilenmeyi ifade ediyor.

Şunu artık rahatça söyleyebiliriz: Zaman değişmiştir.

Pazarcık eski Pazarcık, toplum eski toplum değildir.

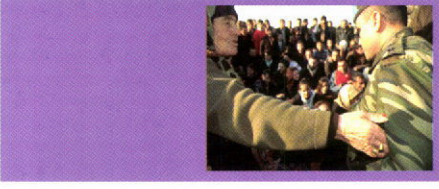
Bu değişim mutlaka yeni dinamikleri de beraberinde getirecektir.

Bugün kendisini belediye başkanlığı ile ifade eden bu dönüşüm, önümüzdeki dönemde farklı alanlarda da kendini belli edecektir.

Dönüşümün gerçek boyutlarını da asıl o zaman göreceğiz.



# Çöp savaşlarını Pazarcık kazandı



Tarım için fevkalade elverişli bir yapıya sahip olan Narlı-Pazarcık ovası kapsamlı bir kirlenme tehdidi ile karşı karşıya bulunuyor.

Ova halkı iki koldan yürütülen çevre saldırıları ile boğuşuyor. Bir taraftan çimento fabrikaları hergün toz ve zehir kurlarken, bir taraftan da ova çöp tesisleri ile boğulmak isteniyor.

Her iki saldırıya karşı yıllardır yoğun ve kararlı bir mücadele veriliyor.

Pazarcıklılar hem hukuki alanda amansız bir kampanya sürdürdüler, hem de demokratik mücadelenin bütün mekanizmalarını harekete geçirerek muazzam bir direniş sergilediler.

Kimi zaman inşaat araçlarının önünü kestiler, kimi zaman doğrudan çalışanları durdurdular.

Sık sık jandarma ile karşı karşıya geldiler. Ama hiç geri adım atmadılar. Çöp tesislerinin yapılacağı alana gece ve gündüz, kar ve kış demeden binlerce fidan diktiler. Ovaya küçük bir orman kazandırdılar.

Bu mücadele sırasında bilim adamlarından mühendis odalarından ve çevre aktivistlerinden büyük bir destek gördüler. Azımsanmayacak bir çevre bilinci edindiler. Çevre ve çevreye zarar veren maddeler konusunda nerdeyse uzmanlaştılar. Araştırdılar okudular. Başka alanlardaki çevre mücadelelerine ilgi ve yakınlık duydular.

İşte bu amansız mücadele sonucunda Kahramanmaraş ve bölge belediyeleri havlu atmak zorunda kaldılar. Topaluşağı ve Maksutuşağı arasında kurmak istedikleri çöp tesisleri projesini geri çektiler.

Çimento fabrikaları ise ovayı kirletmeye devam ediyor.

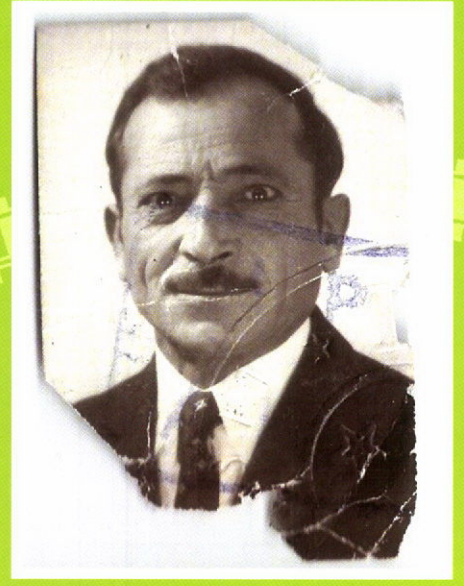
Çöp mücadelesini Pazarcıklılar kazandı.

Boyle bir zafere imza atanlar çimento mücadelesini de kolay kaybetmeyeceklerdir.



# Bizim ilk Alamancımız

■ Halil Amcanın hayatı, biraz da bizim toprağımızdaki Almanya macerasının tarihidir. Onun hayatı, bizim toprağımızdaki sosyal dönüşümlerin ve bu dönüşümlere eşlik eden arayışların tarihidir. Halil Amca, işte bu tarihin en unutulmaz karakterlerinden biridir.



40'lı yıllarda bizim Pazarcık toprağında koyu bir yoksulluk hüküm sürüyordu.

Nüfusun büyük bölümü köylü bile sayılmazdı. Göçebelikten yerleşik hayata yeni yeni geçiliyordu.

50'li yıllar ise hem yoksulluk hem de canlanma yılları oldu.

Köyler artık yavaş yavaş kabuğunu kırmaya başladılar.

Öküzün ve atın yerini traktör almaya başlamıştı.

Çocukların bir bayram coşkusu içinde traktörün arkasından koştuğu yıllardı.

60'lı yıllar ise tamamen arayış yılları oldu.

Şehire göç etmek gibi yenilikler ortaya çıktı. Artık toprak ve tarım dışında başka işlerin de mümkün olduğu görülmeye başladı.

İşte bu yıllarda köyleri dolaşan bir haber fırtına etkisi yaratmıştı: Almanya işçi alıyordu.

**Ama Almanya nere Pazarcık nere?**

O zamana kadar pamuğunu toplama gittikleri Adana'dan ötesini görmemiş köylüler için, Almanya'yı tasavvur etmek dahi zor bir işti.

Böyle bilinmezlerle dolu bir yola çıkmak, her babayığidin cesaret edebileceği birşey olamazdı. Hem gözü kara hem de biraz macerasever olmak gerekirdi.

Bizim Çiğli köyünde bu karaktere uygun tek bir insan vardı: Halil Ünlütepe.

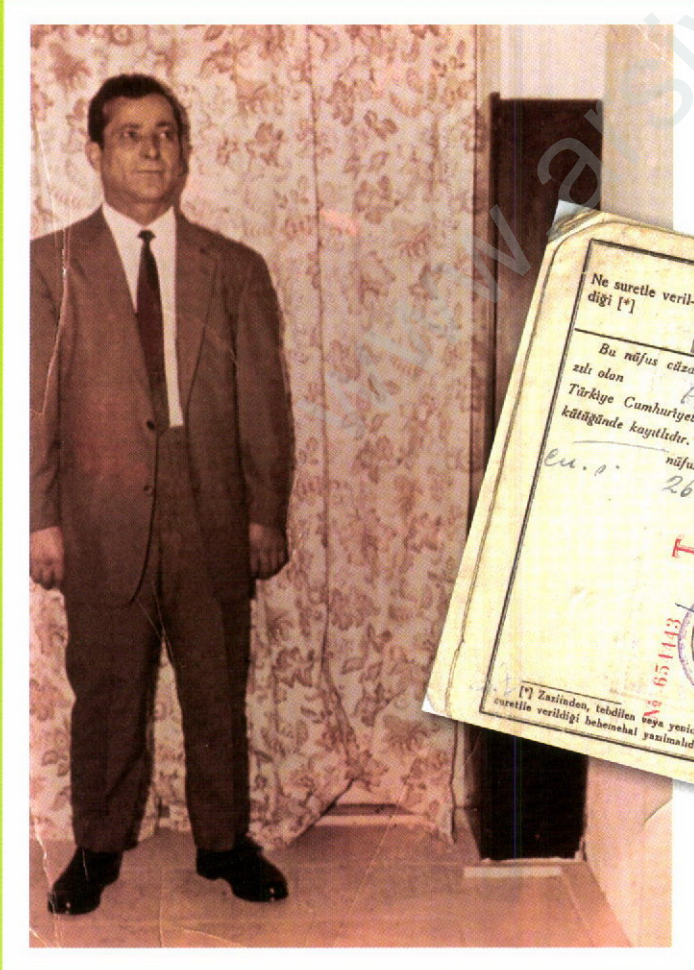
Yoksul, ama yiğit ve cesur bir insandı. O denli de sıcak bir insandı. Ekmeğini insanlarla paylaşmaktan keyif alan bir insandı.

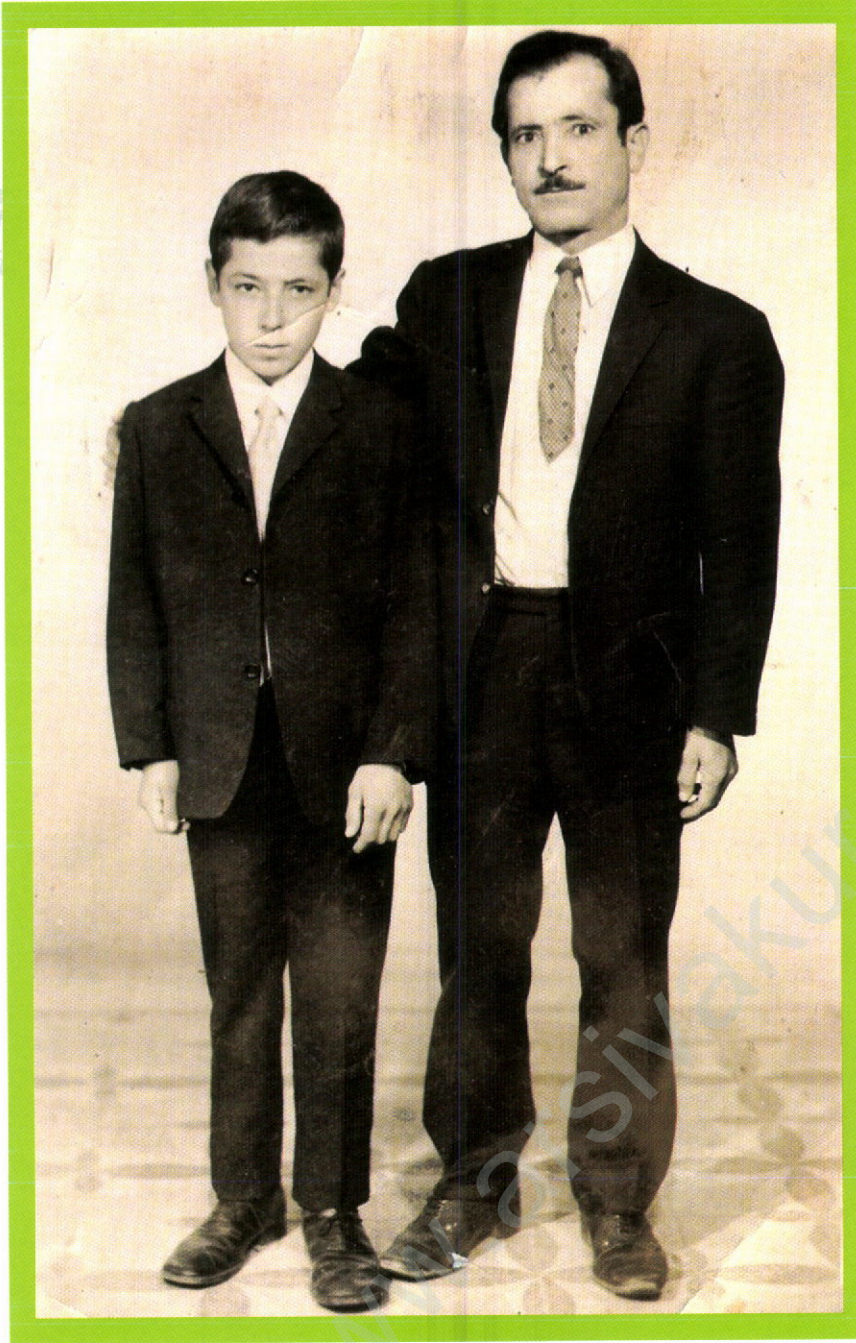
Zaten babası Hiro da köyün gelmiş geçmiş en büyük avcısı sayılıyordu. Bir zamanlar köylüler ormanları tarım arazilerine dönüştürürken, yaban domuzlarının peşinde koşmak ona muazzam bir keyif vermişti.

Yani bilinmezlere doğru koşmak, bela ve maceralardan sakınmamak onların kanında vardı.

**İşte bu koşullarda bu maceraya ilk yazılan o oldu.**

Üstelik bir avantajı da vardı. En yakın arkadaşını da ikna etmişti.





Artık korkmak için hiçbir neden yoktu. Ne de olsa yalnız değildi.

Bir tek eksiği vardı. Askerlikten sonra işe yaramaz diye düşündüğü nüfus cüzdanı.

Hemen müracaat ederek onu da aldı.

Uzun bir tren yolculuğundan sonra puslu bir havada uçsuz bucaksız bir ışık kümesinin içine indiler. Ne Maraş'a benziyordu ne de Antep'e.

Rehber ona Hamburg demişti.

Işıkların beyaz bir bulut gibi süslediği bu liman şehrinde Halil Amca'ya

kapkara kömürleri taşımak düştü.

Olsundu. Hayat denen şey de bir tarafı ak, bir tarafı kara bir madalya değil miydi?

Aldığı paraya baktıkça kendini bulutların üstünde hissediyordu.

Ama o bulutları yararak gözlerine dolan çocuklarının hayali koca bir dağ gibi üstüne çöküyordu. Hasretin ne yaman kelime olduğunu en çok o zaman anlamıştı.

Muazzam bir çelişki içindeydi.

Başka türlü de olamazdı zaten. Çünkü o bir öncüydü. Her öncü gibi yolunu kendisi açacaktı. Her öncü gibi eski ile yeni arasında gidip gelecekti. Hiç tahmin etmediği zorluklara tek başına göğüs gerecekti.

Arkadaşı dayanamayıp köye geri döndü.

Halil Amca ise hiç pes etmedi.

**Çiğli Köyü'nün Almanya macerası işte böyle başladı.**

Sonra Hamburg'daki Çiğli ve belki de Pazarcık kolonisi böyle oluştu.

Halil Amcanın hayatı, biraz da bizim toprağımızdaki Almanya macerasının tarihidir.

Onun hayatı bizim toprağımızdaki sosyal dönüşümlerin ve bu dönüşümlere eşlik eden arayışların tarihidir.

Halil Amca işte bu tarihin en unutulmaz karakterlerinden biridir.

Köln, 06.06.2009

Ali Ünlübayir

#### **DİPNOT:**

*Halil Amca'yı anlatmışken onun bir anısını da burada anlatmadan geçmek olmaz.*

*Bilindiği gibi 1979 yılında Maraş katliamının üzerinden daha bir yıl dahi geçmeden Çorum'da da bir katliam girişimi olmuştu.*

*Çorumlular bu katliam teşebbüslerine büyük bir direnişle karşılık verince, bu direnişle dayanışma için Almanya'da bir kampanya başlatılıyor.*

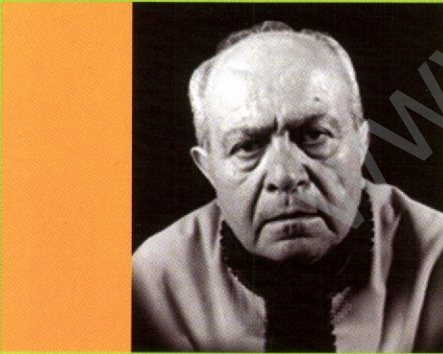
*Halil Amcaya gidip Çorum için bağış istiyorlar. Halil Amca hemen vermem diyor. "Kampanyanın sonunda kim en çok verdiyse ondan 200 DM fazla yazın, makbuzu bana getirin" diyor.*

*O kampanyada en fazla 1000 DM kaydediliyor. Halil Amca çıkarıp 1200 DM veriyor.*

# Bir şehir Bir şair

"Seni  
Baharmışın gibi düşünüyorum  
Seni  
Diyarbakir gibi  
Nelere  
Nelere baskın gelmez ki  
Seni düşünmenin tadı"

Ahmet Arif



kulaç atmak gibidir. Balinalara arkadaş, yunuslara yoldaş olmak gibidir.

Çünkü Diyarbakır, herşeyden önce bir dem halidir.

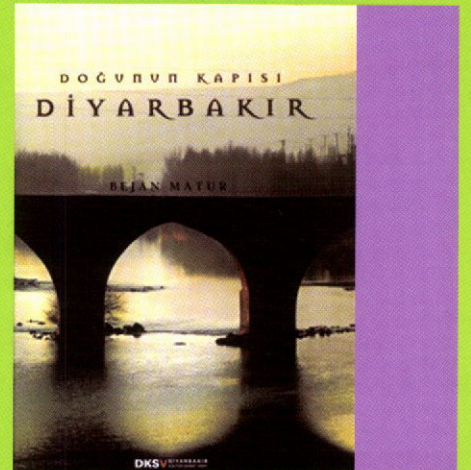
Diyarbakır, ağulardan süzülüp gelen bir kültür hazinesidir. Hem geçmişin anıdır hem de şafaklara uzanan umutlu gece yürüyüşlerinin kutup yıldızıdır. Dünden yarına uzanan ufukların adıdır.

İşte bu sevdâ, nam-ı diğer Diyarbakır, şimdi de Pazarcıklı şair **Bejan Matur**'un kaleminden kağıtlara dökülüyor.

Bejan Matur'un uzun süredir üzerinde çalıştığı kitap, **Doğunun Kapısı Diyarbakır** adı ile yayınlandı.

Editörlüğünü Fidel Balta'nın yaptığı kitaptaki şiirsel metinlere Murat Düzyol ve Halil Kayır'ın imzasını taşıyan 115 fotoğraf eşlik ediyor. Böylece kitap çok yönlü karakteri yanında aynı zamanda açıklamalı bir fotoğraf albümü özelliği kazanıyor.

Gelecek sayımızda şairimiz ve kitabı hakkında daha fazla yazmayı ümit ediyoruz.





# Kalifornia Kulufornia Pazarcık

Malum... Kaliforniya Amerika'nın en büyük eyaleti.

Sadece en büyük değil, aynı zamanda en zengin eyaleti.

Kaliforniya, Amerika'dan bağımsız olsa, dünyanın sekizinci zengin ülkesi olacak kadar büyük bir potansiyele sahip.

Daha bitmedi. Hollywood, bu eyalette. Elektronik ve inforomatik endüstrisinin kalbi Silicon Valley, bu eyalette.

Kaliforniya, Amerikan başkanlık seçimlerinde de her zaman tayin edici bir rol oynuyor.

Kaliforniya'yı kazanan Amerikayı kazanmış sayılıyor.

Beş Saray'a giden yol Kaliforniya'dan geçiyor.

Bu kadar meşhur bu eyaletin valisi de yine ünlü bir Hollywood yıldızı: Arnold Schwarzenegger.

Terminator filminin baş kahramanı.

\*\*\*

Kulu ise Konya'nın küçücük bir kasabası. Nüfusu 20 bin civarında. Aşağı yukarı Pazarcık kadar.

Pazarcık'la büyük bir benzerlik taşıyor.

Kulu'nun nüfusu 20 bin ama bunun iki katı kadar bir nüfus yurtdışına gitmiş.

Yani nüfusun üçte ikisi yurtdışında. Yani Kulu da tıpkı Pazarcık gibi bir göç şehri. Ama onlar Pazarcıklılar gibi pek sağa sola dağılmamışlar, hepsi İsveç'e gitmişler.

Türkiye'de 20 bin İsveç'te 40 bin Kululu yaşıyor.

\*\*\*

İsveç dünyanın en zengin ülkelerinden biri. Toplumsal adalet, işçi hakları, kadınların sosyal hayattaki pozisyonu gibi gelişmişliğin pek çok göstergesi bakımından dünyanın önde gelen ülkelerinden biri.

İsveç, ayrıca Olaf Palme'nin şahsında hep sosyal demokrasinin en iyi temsil



edildiği ülkelerden biri oldu. Sosyal demokrasi için model bir ülke oldu.

Ecevit 70'li yılların başında Karaoğlan olmaya hazırlanırken, İsveç deneyini kendi sosyal demokrasi anlayışına dayanak olarak ve büyük bir ideolojik malzeme olarak kullandı.

İşte bu ilerlemiş refah toplumundan Kululular yararlanmasını bildiler.

İşçilikle başladıkları gurbet serüveninde sadece zenginleşmekle kalmadılar, toplumsal pozisyonları bakımından da önemli yerlere geldiler.

Bugün İsveç'in beşinci büyük şehrinde Belediye Başkanı bir Kululu.

Tabii vaziyet böyle olunca, özellikle coğrafya bilgisi zayıf olan İsveçliler önce Kulu'yu Türkiye'nin en büyük şehri zannediyorlar. Sonra küçük bir kasaba olduğunu öğrendikçe de artan bir ilgi ile merak etmeye başlıyorlar.

Gel zaman git zaman Kulu küçük ama

zengin bir kasaba oluyor.

Bakıyorlar ki Kulu Kulu'yu yeterince ifade etmiyor, küçük bir değişiklikle Kulufornia demeye başlıyorlar. Böylece zekice bir çağrışımla vardıkları aşamayı dillendirmek istiyorlar.

Yani Amerika'nın Kaliforniya'sı varsa bizim de Kuluforniya'mız var demek istiyorlar.

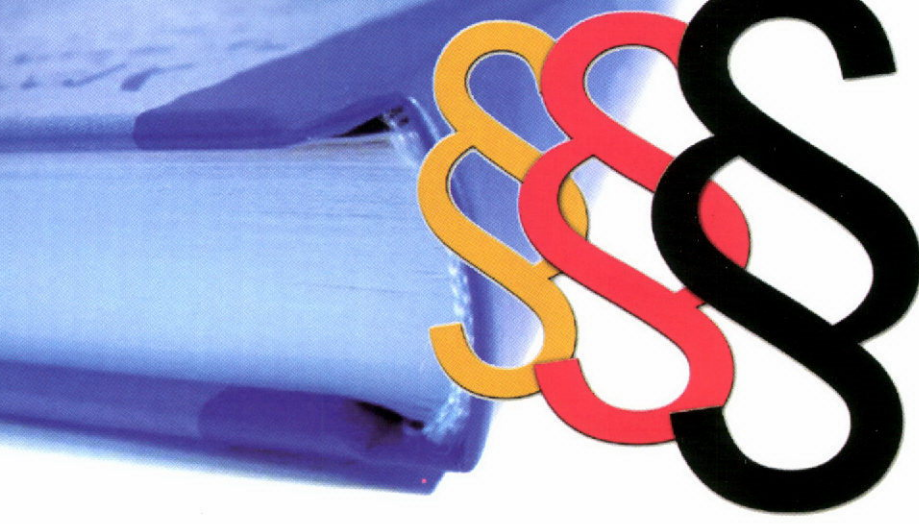
Meraktan Kulu'yu görmeye gelen İsveçliler ise hiç yabancılık çekmiyorlar. Her köşede bir İsveç Lokantası ve kasabanın en güzel yerinde Olaf Palme Parkı var.

Geçtiğimiz Nisan ayında Kulu'ya gelen İsveçli turist ise bizzat ülkenin Başbakanı Fredrick Regenfeldt oldu. Hem de önce Kulu'ya sonra Ankara'ya uğrayarak. Belediyeyi ziyaret edip İsveç'e katkılarından ötürü Kulululara teşekkür etti.

Darısı Pazarcıklıların başına!

Bakalım Avrupalı bir Başbakanı onlar ne zaman ağırlayacaklar?





AVUKAT  
**EROL  
ENGİNTEPE**

**Tüm hukuki sorunlarınızın çözümünde  
hizmetinizdeyiz**

UZMANLIK ALANLARIMIZ

Yabancılar Hukuku *Ausländerrecht*  
İltica Hukuku *Asylrecht*  
Ceza Hukuku *Strafrecht*

Kortumstr. 46  
45130 Essen

**Telefon 0201/877 176**



# City Döner & Pizza

## “BİZ MÜŞTERİMİZİ HIÇ KANDIRMADIK”

Porz, her ne kadar Köln'ün bir ilçesi olsa da ayrı bir şehir karakteri çiziyor. Ren nehrinin kıvrımlarına uzanan bu çokkültürlü şehirde 100 binin üzerinde insan yaşıyor.

Hangi taraftan giderseniz gidin, en son otobüs durağında indiğinizde, şehrin kalbi sayılan alışveriş merkezine inmiş olursunuz. Burada göreceğiniz ilk ışıklı tabelanın üzerinde City Döner yazılıdır. İçeri girdiğinizde genel olarak tezgahın önünde kuyruklarla karşılaşabilirsiniz. Dört kişilik bir ekiple servis yapmalarına rağmen müşteri yığılmalarını engelleyemezler. Çünkü City Döner bu şehirdeki en büyük imbidir. Günde ortalama 1000 kişiye yemek servisi yapılmaktadır.

Fotoğraf muhabiri Azeri arkadaşımız, “McDonalds teki yapmışlar” diyor. Yani McDonalds gibi yapmışlar demek istiyor. Gerçekten de dörtbaşı mamur bir sistem kurmuşlar. Çalışanlarının giyiminden servis tarzına, ekmeğinden dönerin miktarına kadar önceden belirlenmiş bir standard yakalamışlar. Bazen öyle bazen şöyle yok. Herşeyin inceden inceye hesaplandığı, her işin ayrı ayrı ele alındığı belli oluyor. Büyük bir emek harcadığı ve dikkat sarfedildiği hemen göze çarpıyor.

İşte bu işletmenin sahipleri Pazarcıklı: Halil ve Mustafa Kurtal kardeşler. Tabii ki bu işi kurmak, böyle bir sistem oturtmak kolay olmamış. Gastronomi ile ilgili hiçbir deney ve tecrübeleri yokken kısa sürede örnek bir işletme kurmak kolay olmasa gerek.

Halil Kurtal o günleri şöyle anlatıyor: “Biz burayı ilk açtığımızda tabii ki çok acemiydik. Döneri tutarken benim elim titriyordu. Çokları bize altı aylık bir ömür biçmişti. Ama biz kendimize güveniyorduk. Büyük bir disiplinle çalıştık. Azmettik, gayret ettik ve çok şükür bu günlere geldik.”

Girişimcilik veya girişimcilik ruhu bu olsa gerek.

Başarılarını neye borçlu olduklarını soruyoruz. İlk cevap çok ilginç: “Bence başarımızı en başta insanları anlamaya borçluyuz. Biz müşteriyi anlamaya çalıştık. Buraya her milletten insan geliyor. Her birisinin ayrı bir karakteri, ayrı bir kültürü var. Ne olursa olsun onların isteğini karşılamaya, onları memnun etmeye çaba sarfettik.

“Tabii ki bunun yanında kaliteye önem verdik. Müşterimizi asla kandırmadık. Üç kuruş fazla para kazanmak için bayat yahut çürük malzeme kullanmaya asla tenezzül etmedik. Ne olursa olsun dürüst olacaksınız. Dürüstlük bugün kazandırmazsa yarın kazandırır. Uzun vadeli düşüneceksin. Onun için biz başından beri temiz iş yapıyoruz.

“Tabii ki disiplini de unutmamak lazım. Bir işe giriyorsan çalışacaksın. İşin hakkını vereceksin. Başka türlü olmaz. Hani bizde güzel bir söz var ya: Halaya giren oynar derler. Aynen öyle.”



## CITY DÖNER & PIZZA

Hermannstr. 2  
51143 Köln, Porz  
02203 / 103 64 74



# Çocuklarımız Geleceğimizdir

## *Öncelikli hedefimiz onların eğitimi olmalıdır*

PAKMER olarak eğitimi teşvik eden çalışma ve projelere özel bir önem veriyoruz.

Neden özel bir önem veriyoruz?

Çünkü bu hayati meseleyi ihmal ettiğimiz ve yeterince ciddiye almadığımız katatindeyiz.

Bize göre yurtdışındaki Pazarcıklar, mesela iş hayatında gösterdikleri gayreti eğitimde göstermiyorlar.

Bu ilgisizliğin sonucu olarak resmin bütününe baktığımızda gençlerimiz iyi bir eğitim alamıyorlar.

Üniversiteye giden gençlerimizin oranı son derece düşük. Oysa üniversiteye giden gençlerin oranı, bütün toplumlar için bir seviye göstergesidir. Bizim göstergemiz maalesef oldukça aşağılarda seyrediyor.

Ne yapıp edip bu durumu değiştirmeliyiz. Gençlerimizi daha iyi noktalara taşıyabilmeliyiz. Bunu fevkalade önemli bir sorun olarak görüyoruz.

Herşeyden önce bu sorunun farkına varmalıyız. Ancak farkına varırsak birşeyler yapabiliriz.

Bugün mevcut toplumla bütünleşmemizin yahut yaygın deyimle entegrasyonun yolu eğitimden geçer. Sağlıklı, uyumlu ve başarılı nesiller yetiştirebilmek için eğitim meselesini gündemimizin en başına koymalıyız.

Toplumumuzda hakim olan havanın sonucu olarak, maalesef gençlerimizin büyük bir bölümü kısa yoldan para kazanmayı biricik hedef olarak görüyorlar. Elbetteki okula gitmeden de para kazanmak hatta bazen daha çok kazanmak mümkündür. Ve elbetteki para ile çok şey de yapılabilir.

Ama unutmamalım ki kaliteli bir hayat için para her zaman yeterli olmayabilir.

Çünkü sadece para kazanmak değil, para harcamak da bir kültür ve birikim gerektiriyor.



Çok paraya sahip olduğu halde kaliteli bir hayata sahip olmayanlarımızın sayısı az değil.

Bunu sadece tek tek insanlar düzeyinde değil, ülkeler ve toplumlar düzeyinde de görmek mümkündür.

Hepimizin bildiği gibi dünyanın en zengin ülkelerinden biri Suudi Arabistan'dır. Zenginliğin temel kriterlerinden biri olan kişi başına düşen milli gelir bakımından Kuveyt uzun yıllar dünyada birinci sıradaydı.

Ama bütün bu zenginlik ileri olmak anlamına gelmiyor. Türkiye'nin de peşine düştüğü petrol dolarlar topluma kaliteli bir hayat sunamıyor. Tersine Suudi Arabistan da Kuveyt de bugün geriliğin ve gericiliğin sembolü durumdadırlar.

Dünyanın dört bir tarafına dağılmışken, Suudi Arabistan'da tek bir Pazarcılığın olmaması ne ile açıklanabilir?

Hayata bir bütün olarak bakmalıyız.

Eğitim demek, taşa toprağa değil, doğrudan insanın kendisine yatırım yapmak demektir.

Dönüm dönüm sıralanan hiçbir arsa, deniz dalgalarının koynuna uzanan hiçbir villa çocuklarımızın geleceğinden



daha kıymetli değildir.

Ayrıca eğitim her zamankinden daha önemli bir hale geliyor. Çünkü bilgisiz ve eğitimsiz insanlar habire üretim süreçlerinin dışına düşüyorlar.

Sadece kaba kuvvetle yapılan hangi iş kaldı?

Üretim, sürekli artan ölçüde makina ve çeşitli mekanizmaların kullanıldığı bir

faaliyete dönüşüyor. Bu makina ve mekanizmaları kullanma bilgi ve becerisine sahip elemanlara ihtiyaç var. Sıradan işçilik tarihe karışıyor. Üretim karakter değiştiriyor.

Kısacası zamanın ruhunu doğru okumalıyız. Çünkü bütün başarı buradan geçiyor.

## ÖMÜR YOLU

İbrahim Benzer

Ömür yolun tutmuş ey giden yolcu  
İnsanlığa çığır açmadan gitme  
Yollar darmadağın hayat çölünde  
Eğriyi doğruyu seçmeden gitme

Bir bak neler vardır ömür bağında  
Nice engel vardır zaman çağında  
Mutluluk çeşmesi ümit dağında  
Orda bir yudum su içmeden gitme

Her adımın insanlığa iz olsun  
Her kelamın dilden dile söz olsun  
Yüreklerle kulak olsun göz olsun  
Kör beyin düğümün çözümeden gitme

Münkür münafıka uğrama sakın  
Gerçek insanlığa hak yolu yakın  
Giderken ey yolcu çevrene bakın  
Karanlığa ışık saçmadan gitme

Bir daha göremen sen bu meydanı  
Çok değerli ömrün geçen her anı  
Döndüremen yolcu geçen zamanı  
Cehalet köprüsün geçmeden gitme

İbrahimem sona erdiğin zaman  
Ecel durağına vardığın zaman  
Ömür dağın kaplayınca bir duman  
Tanrıya elini açmadan gitme



## TARİHÇEMİZ

**PAKMER** 2005 yılında kuruldu. Bugün üye sayısı bakımından en büyük Pazarcık derneği konumundadır. Kayıtlı üyemiz sürekli artarak 400 sınırına yaklaşmış bulunmaktadır.

Üyelerimiz sadece Pazarcık kökenli olanlarla sınırlı değildir.

Biz Pazarcık'la sadece idari bir bölgeyi kastetmiyoruz. Onu, aynı kültürü paylaşan bütün insanların ortak coğrafyası olarak okuyoruz.

Böyle olduğu için çok sayıda Adıyamanlı, Elbistanlı, Malatyalı arkadaşımız da derneğimizin bünyesi içinde bizimle beraberdir. Edirneden Ardahan'a kadar üyemiz mevcuttur.

Amacımız sosyal kültürel ihtiyaçlarımıza cevap verecek bir organizasyon oluşturmaktır.

Bunun ilk adımları gerçekleşmiştir.

Pazarcıklıların ortak bir evi var. Buluştukları bir lokalleri var.

Günün yirmi dört saatinde hemşerilerimizin hizmetindedir.

Elele vererek sorunlarımızı çözmek, ortak bir bilinçle eksiklerimizi gidermek ve toplumun ön sıralarına çıkmak istiyoruz.

Bizi her alanda bulduğumuz yerden daha ileri konumlara taşıyacak projeler gerçekleştirmek istiyoruz.

Yaptığımız çalışmaların ve önümüze koyduğumuz hedeflerin bir sonucu olarak kamu yararına çalışan bir dernek statüsündeyiz. **PAKMER'e** yapılan bağış ve yardımlar vergiden muafır.



## LOKAL HİZMETLERİ

Derneğimiz herşeyden önce bir lokal hizmeti vermektedir.

Derneğin asıl işlevi de bu hizmetle ortaya çıkmaktadır.

Dernek lokalimiz artık Pazarcıklıların ikinci evi durumundadır. İstedığımız zaman burada bir araya gelerek kimi zaman acı ve üzüntülerimizi, kimi zaman da sevinçlerimizi paylaşıyoruz.

Biliyoruz ki acılarımız bölüşüldükçe hafifler. Sevinçler ise paylaşıldıkça büyürler.

O nedenle lokalimiz bazen taziyelere bazen de kına ve nişanlara ev sahipliği

yapmaktadır. Yüzyılların birikimi olan kültürel değerlerimizi de bu şekilde yaşatmış oluyoruz.

Lokalimiz 200 metre kare alana sahiptir. Geniş bir mutfak imkanı mevcuttur. Yüzerce kişi için yemek pişirip servis yapmak imkanımız vardır.

Lokalimiz ayrıca büyük bir avluya sahip olup geniş park imkanı sunmaktadır.

Acı tatlı günlerinizde bizi arayarak hizmetlerimizden yararlanabilirsiniz.

**Sorumlu: Halil İvecan**  
**Tel: 0163 76 56 678**

## DANIŞMANLIK

Derneğimizde sosyal danışmanlık hizmeti vardır.

Bu hizmet bildiğimiz klasik konuları kapsamaz. Bazen bir dökümanı okuyup açıklamak, bazen telefonla bir sorunu çözmeye çalışmak gibi bilimsel imkanlarımız ölçüsünde gerektiğinde çeşitli hizmetler mümkündür.

Tabii ki sosyal danışmanlığı sadece bu şekilde yapmadığımız konularda, başta üyelerimiz olmak üzere toplumdan haberdar etmeye çalışıyoruz.

Gerektiğinde onlara yardım edecek kurumlarla işbirliği yaparak eğitim ve öğretim ile ilgili olarak başta gençler olmak üzere

# MER TÜR MERKEZİ

## ANNE BABA OKULU

Anne Baba Okulu yeni başlattığımız bir projedir.

Anne ve babalara kurs veriyoruz.

Seminerler biçiminde gerçekleşen bu çalışma ile anne ve babaları çocuk eğitimi konusunda bilgilendirmek, çocuk eğitiminin rastgele bir iş olmadığını ortaya koymak istiyoruz.

Tersine anne ve babanın çocuk eğitiminde birinci derecede rol oynadığını, bunun için bilgi ve birikime gerek olduğunu, çocuklarımıza iyi bir eğitim vermek için iyi bir eğitimden geçmemiz gerektiğini bilimsel metodlarla izah etmek istiyoruz.

Hedefimiz, özellikle genç anne ve babaları çocuk eğitimi hususunda bilgili ve donanımlı hale getirmek. Çocuk eğitimi alanında eksiklerimizi ortaya koyan yeni bir bilinç oluşturmaktır.

Seminerlerimiz eğitimci, psikolog, pedagoğ ve sosyal danışman gibi uzmanlar tarafından verilmektedir. Bütün seminerler bu alanda tecrübe sahibidirler ve aynı çalışmalarını daha önce gerçekleştirmiş durumdadırlar.

Şimdiye kadar kurslarımıza katılanlar önemli bilgiler edindiklerini teyit etmişlerdir.



## BUSINESS OFFICE

Almanya eski ekonomik gücünü ve cazibesini kaybetti. İşsizlik uzun yıllardır ülkenin bir numaralı sorunu olmaya devam ediyor. Bundan birinci derecede de biz göçmenler etkileniyoruz.

Kriz, bu durumu daha da derinleştirerek iyice zorlaştırdı.

Bu koşullarda kendi işini ve firmasını kurmak, bazen tek geçerli çıkış yolu olmaktadır.

Kendi işini kuranlarımızın önemli bir bölümü de bu alandaki mevzuata yabancıdır.

Çok zaman gerekli bilgi ve danışmanlık hizmetlerinden yararlanmadan gözü kapalı işe atılıyor. Böyle durumlarda

doğal olarak tatsız sürprizlerle de karşılaşabiliyoruz. Hiç hesap etmediğimiz ve bazen hiç hak etmediğimiz vergi yüklerini omuzlamak mecburiyetinde kalabiliyoruz.

Böylelikle kimi zaman emeğimiz çarçur olmakta, kimi zaman da ailemiz dağılabilmekte, akrabalık ilişkilerimiz bozulmaktadır. Bazen de bütün bu faturaları sağlığımızla ödemekteyiz.

İşini kurmak isteyen her arkadaşımıza kapsamlı bir danışmanlık hizmeti sunuyoruz. İsteyen arkadaşımıza kuruluş sürecinde refakat ediyoruz. Konsept hazırlamaktan muhasebeye kadar gerekli bütün aşamalarda destek oluyoruz.



verilmektedir.  
ktadır.

ilgili bir yere mektup yazmak bazen de te  
çalışmalar yapılmaktadır.  
esmi dairelere refakatçi olarak gitmemiz de

sorunlara hapsedmiyoruz. Eksikliğini hisset  
çevremizi bilgilendirmeye, onları mevcut

kuruluşlarla temasa geçerek aracı oluyoruz.  
yeni olarak, uzman bir arkadaşımız meslek  
e isteyen herkese danışmanlık yapmaktadır.

## KÜLTÜREL FAALİYETLER

Dernek olarak kültürel faaliyetlere önem vermekteyiz.

Diyebiliriz ki bugüne kadar en fazla bu alanda gayret gösterdik.

Gençlik Şöleni ile başlattığımız çalışma, Pazarcık Gecesi ile en üst seviyeye çıktı.

Bine yakın Pazarcıklı bir araya gelerek fevkalde güzel ve seviyeli bir geceye imza attılar. Pazarcık Gecesi artık geleneksel hale getirerek her yıl düzenlemek istiyoruz.

Bunun yanında ilgi uyandıran ve beğeni toplayan bir Cem yaptık. Aşure günleri düzenledik.

Geleneksel kültürümüzün bu önemli unsurlarını hep birlikte yaşatmış olduk.

Hemen hemen her yıl 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü kutlamaktayız.

Yine Anneler Günü vesilesiyle kadınlar bir araya gelerek güzel etkinlikler hazırlıyorlar.


Yılbaşı eğlencesi ve piknik gezintileri de bugüne kadarki programımızda yerlerini aldılar.

Yeni bir çalışma ile dernek lokalimizde Halk Oyunları başlamıştır.

Böylece özellikle gençlerimize yararlı bir fırsat sağlamış oluyoruz.

En Büyük Emekçilerin Günü

**ANNELER GÜNÜ**



Konuşmalar: Şiirler - Müzik - Pantomim  
11 Mayıs 2008  
Saat: 14.00

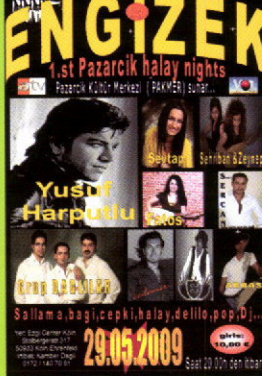
Pazarcık Kültür Merkezi  
Bunsenstr. 3  
51145 Köln

Kutlama Etkinliği

**ENGİZEK**

1. st Pazarcık halay nights

Pazarcık Kültür Merkezi (PAKMER) sunar.



Yusuf Harputlu

Sallama, bağı, cepki, halay, dello, pop, DJ...

29.05.2009 Saat 20.00'den itibaren

**3. AVRUPA PAZARCIKLILAR BULUŞMASI**

Bir evimiz olsun!!!

27 Eylül 2008

Konuşmalar: İlahi  
Folklorik gösteriler (TRMM, Türkiye Çayır (ARAF), D. J. K. (Köyünün Adını), Kömürü (Köyün Adını), (AMAD), Halk Bilimleri, (Uygulamaları, Köyün Adını)

Sarıhatunlar  
İsmail  
Gülşen  
Fikriye  
Sarpal  
Grup Zeynep  
Meydan Çayır

**İntersaati**

www.ercandoener.de

**PAKMER**  
PAZARCİK KÜLTÜR MERKEZİ

PAKMER  
HALK OYUNLARI  
TOPLULUĞU

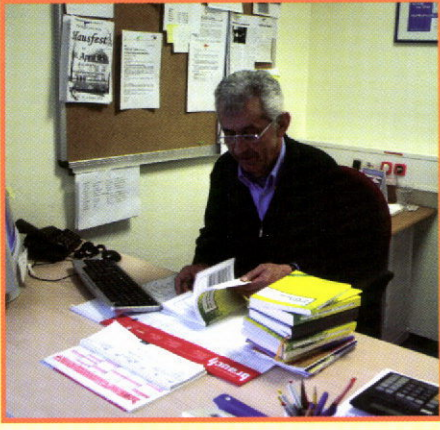


SEN DE BİZE KATIL  
BEDENİNİ MÜZİKLE BULUŞTUR

HER CUMA SAAT 18.00  
PAZARCİK KÜLTÜR MERKEZİ  
BUNSENSTR. 3 · 51145 KÖLN







## BİLGİ ATÖLYESİ

Bilgi Atölyesi, adından da anlaşılacağı gibi bilgi üretmeyi hedefliyor. Bilginin önemine vurgu yapıyor.

Çeşitli konulara ilişkin uzmanlar çağırılmaktayız. Bu uzmanlar kendi alanlarına ilişkin olarak bilgilendirme yapmaktadırlar.

Konular geniş bir yelpazeden seçilmektedir. Kimi zaman politik konuları, kimi zaman sosyal konuları işlediğimiz gibi; kimi zaman da konu din yahut hukuk olabilmektedir. İşlenen temalar ihtiyaca göre belirlenmektedir.

Bugüne kadar işsizlik parasından işsizlik yardımına, Alevilikten Kürt sorununa kadar çeşitli temalara ilişkin seminerler düzenledik. Önümüzdeki dönem gelen talepleri dikkate alarak başka konuları ele alacağız.

## HAYALİMİZ

Sadece çalışmalarımızı değil, yapacaklarımızı ve yapmak istediklerimizi de burada dile getirmek, hakkımızda daha bütünsel bir resim çizmeye yardımcı olacaktır.

Bizim en büyük hayalimiz, kiracı konumundan çıkıp kendimize ait bir lokale sahip olmaktır.

Öyle sıradan bir bina da istemiyoruz. En güzeli, geniş bir arsa alarak kendi kültürümüze ve kendi ihtiyaçlarımıza uygun bir lokal inşa etmek olacaktır.

Bu arsanın etrafına Pazarcık'ın her köyünden gelen fidanlar dikilmelidir.

Ortasına bir konak inşa edilmelidir. Bu konağın duvarları Pazarcık'tan gelen taş toprak ve ağaçlarla örülmeli, her gelen ziyaretçi toprağımızın dağlarımızın kokusunu burada da alabilmelidir.



## PRENSİPLERİMİZ

### Demokratik Katılım

Dernek çalışması her köyden ve her kesimden insanın ortak çabasıdır. Şu veya bu grubun, şu veya bu kesimin tekelinde değildir. Aramızda hiçkimse başkasına göre ayrıcalıklı değildir. Ortak çabaya, ortak düşünceye ve en önemlisi tek tek bireylerin ortak katılımına büyük değer biçiyoruz. Bu çalışma içerisinde kadınlara ve gençlere öncelik vereceğiz. Gönüllü faaliyetlere fırsat ve imkan sunacağız.

### Açıklık

Bu çalışma içerisinde saydamlığı ve açıklığı, olmazsa olmaz bir koşul olarak görüyoruz. Güven bizim için son derece önemlidir. Bütün çalışmalarımızı, her an ve her koşulda denetime açık olacak bir mekanizma ile yürüteceğiz.

### Çoğulculuk

Kurumumuzun yönetilmesinde çoğulculuğa önem vereceğiz. Herkesin aynı fikir ve yaklaşım içinde olmasını beklemeyeceğiz. Farklı düşünce ve tutumların olması gayet doğaldır. Bunlara saygı ve toleransla yaklaşacağız. Azınlıkta kalan düşüncelerin de temsil edilmesine özen göstereceğiz.

### Gönüllülük

Çalışmalarımızda gönüllülük esastır. Hiçkimse istemediği birşeyi yapmaya zorlanamaz. Hiçbir üyenin aidat dışında bu çalışmaya katılmaktan doğan bir yükümlülüğü yoktur.

### Dayanışma

Sorunlarımızın çözümünde dayanışma içinde olacağız. Pazarcıklılar arasındaki ekonomik, sosyal ve kültürel ilişkilerin gelişmesini gündemimizin başına koyacağız.

### Çokkültürlülük

Kendi insani ve kültürel değerlerimize azami önemi verirken; asla milliyetçi, bölgeci veya mezhepçi bir yaklaşım içinde olmayacağız. Başka uluslara, başka inançlara ve başka kültürlerle saygıda kusur etmeyeceğiz. İnsanlığın ortak değerleri ile bütünleşmeye, farklı kültür ve değerler arasındaki diyaloga önem vereceğiz.

Köln, 22 Mayıs 2005

Pazarcık Kültür Merkezi  
Kuruluş Bildirgesi

# Anne ve Babalar için eğitim projesi

Para kazanmak için, Anadolu'nun değişik yörelerinden kalkıp, F. Almanya'ya gelen bizler, ülkemize dönemediğimiz gibi eş ve çocuklarımızı da yanımıza getirerek, buraya yerleşmek zorunda kaldık. Geçen zaman içinde, burada doğan çocuklarımızın bile çocukları oldu. Bugün artık üç kuşak bir arada yaşıyoruz.

Şurası açık ki, kırk yılı aşkın göçmenlik yaşantımız, bize çok şeyleri öğretti. Öğretti ama, öğrendiklerimizin bugün bize yetmediğini üzülen görüyoruz.

Birinci kuşak, kendilerine yetecek derecede Almanca'yı öğrenemezken, üçüncü kuşak, neredeyse anadillerini bile kullanamaz duruma geldi. Ne birinci, ne ikinci, ne de üçüncü kuşaktan olan bizler, çok kültürlü bir özellik taşıyan F. Almanya'da, diğer kültürden olan komşularımızla bir arada ve uyum içinde yaşamayı başaramadık.

Gelinen noktada, her üç kuşağın da kendine göre değişik uyum zorluklarının olduğunu ve her kuşağın kendi özellikleri

göre oluşturdukları gettolar içinde yaşantılarına devam ettiklerini, herkes gibi bizler de biliyor ve görüyoruz. Kısacası, ne kendi bünyemizde devam eden kuşaklararası sorunlarımızı, ne de kültürlerarası sorunlarımızı çözerek, barış ve hoşgörü ortamında, bir arada yaşamayı başaramadık.

Başarısızlığımızın nedenlerini araştırdığımızda üzülen gördük ki, geleneksel kültürel değerlerimiz, hem eşler arasında, hem de çocuklarımızla olan ilişkilerimizde ortaya çıkan sorunlarımızı çözmeye artık yetmemektedir. Yani, ilişkilerimizde nelerin nasıl yapılması gerektiği konusunda, birşeyleri eksik ve yanlış yapıyoruz.

Ne var ki, bu eksik veya yanlışlarımız karşısında neleri, nasıl yapmamız gerektiğini de tam olarak bil(e)miyoruz. İşin daha da kötü yanı, bu ülkede, bilgiye ulaşmak isteyenlere, hizmet sunmaya hazır durumda olan çok sayıda kurum ve kuruluşlardan yararlanma anlayış ve



Kemal Uzun - Eğitim Uzmanı

gücünü de, şimdilik kendimizde bulamıyoruz.

Bu tablonun öyle devam etmesine seyirci kalmamak gerektiğini düşündüğümüz için, öncelikle derneğimiz üyelerinden başlayarak, getto sınırlarını aşmakta güçlük çeken genç anne ve babaları, eğitim sürecinden geçirerek hem aile içi sağlıklı ilişkilerin oluşmasını, hem de diğer kültürlerle barış içinde ve bir arada yaşamının yöntemlerini de öğretmeyi amaçlıyoruz.

## 'Yasaklar üzerinden iletişim kurmayın'

Göçmenler Sağlık Merkezi Yöneticisi Arif Ünal, çocuklarla yasaklar üzerinden iletişim kurmanın yanlış olduğunu söyledi. Pazarcık Kültür Merkezi'nde başlatılan Anne-Baba Okulu Projesi toplantısında konuşan Ünal, istenmeyen davranışların çocuklara olumlu şekilde ifade edebileceğini belirtti.



Anne-Baba Okulu'ndaki diğer toplantılar şöyle: 24 Mayıs Pazar günü saat 13.00'de Çocuklarda Görülen Davranış Bozuklukları ve Nedenleri. 31 Mayıs Pazar günü saat 13.00'de Çocuklarla İletişimde Yöntemler ve Eğitimde Sınır Koymanın Önemi. 7 Haziran Pazar günü saat 13.00'de Okul Döneminde Karşılaşılan Sorunlar ve Başarıyı Arttırmak İçin Yöntemleri.

■ Hakan AYTAŞ / KÖLN

KÖLN'de bulunan Pazarcık Kültür Merkezi'nde (PAKMER) başlatılan Anne-Baba Okulu Projesiyle eğitim uzmanı Kemal Uzun'un sorumluluğunda anne ve babalar çocuklarıyla daha sağlıklı iletişim kurabilmeyi öğreniyorlar. Projenin ilk toplantısında Göçmenler Sağlık Merkezi Yöneticisi Arif Ünal, anne ve babalara çocukluk evrelerinin özelliklerini ve gençlerle iletişimde dikkat edilmesi gereken noktaları anlattı. Yaklaşık 30 kişinin katıldığı toplantıda Ünal, çocuklarla yasaklar üzerinden iletişim kurmanın yanlış olduğunu söyledi. Özellikle kültürümüzde yasakların yaygın bir iletişim

yöntemi olduğunu belirten Arif Ünal şunları söyledi:

"Çocuklarımıza sürekli 'Yapma! Etme!' şeklinde yasaklar koyuyoruz. Oysa bir yaşağı olumlu şekilde ifade edebiliriz. 'Elsisen şuraya atma' diyeceğimize, 'Elsisen şuraya as!' diyebiliriz. Çok güzel bir şey söylüyor olabilirsiniz ama ses tonunuz sert ise çocuklar bunu farklı algılayabilir. Sürekli yanlışları gören ve eleştiren anne-babalar olmayın, çocuklarınızın yaptığı iyi şeyleri abartmadan övün."

**Çocuğunuzu önemseyin**

Arif Ünal ergenlik çağında



Arif Ünal, çocuklarla yasaklar üzerinden iletişim kurmanın yanlış olduğunu söyledi.

çocukların el ve ayaklarının vücudun diğer organlarına göre daha hızlı büyüdüğünü ve bunda ergenlik çağındaki çocukların sakar olmasına yol açtığını söyleyerek, "Beyin ile hızlı büyüyen el ve ayaklar arasında bir uyumsuzluk doğar. Zamanla beyin, el ve ayaklara uyum sağlayacak, sorun ortadan kalkacaktır. Ebeveynler çocuklarının sorununu anladığını ve ciddiye aldığını hissettirmelidir. Eğer dalga geçerseniz, ona sorunlarının önemsenmediği duygusunu verirsiniz" diye konuştu.

# Dar Bir dernekçilik peşinde değiliz

Örgütlenmek pozitif bir adımdır. Örgütlenmek güçbirliği anlamına gelir. Örgütlenme ile tek başınıza yapamadığınızı başkası ile bir araya gelerek mümkün hale getirirsiniz.

Bunlar elbette genel geçer doğrulardır.

Ancak hedeflerinize ulaşabilmeniz için sırf örgütlenmek yeterli olmayabilir. Örgütlenmenin doğru bir zemine oturması, önüne doğru hedefler koyması ve en önemlisi bu hedeflere ulaşacak birikim ve yeteneğe sahip olması gerekir. Bunlar olmadığı takdirde bazen hedeflerinize değil, başka yerlere varmanız da mümkündür. Pozitif birikimler yerine negatif sonuçlar almanız mümkündür.

Bunun örnekleri az da değildir.

Almanya'da oldukça yaygın olan göçmen dernekleri üzerindeki tartışmalar buna iyi bir örnektir. Yıllardır bu işlerin içinde olan kimi uzman ve kanaat önderleri, Türk derneklerinin entegrasyon önünde engel teşkil ettiklerini iddia etmektedirler.

Ve bu, içi boş bir iddia değildir.

Gerçekten de sivil toplum kuruluşu iddiasındaki pek çok dernek, doğrudan devletin sivil alandaki uzantısı durumundadır. Sadece Türkiye gündemli bir çalışma yürütmektedirler. Türkiye'deki bir takım politik hesaplara hizmet etmektedirler. Buna karşı olanların önemli bir bölümü de aynı işi tersinden yapmaktadırlar. Onlar da Türkiye'deki başka politik oluşumların uzantısı olarak faaliyet yürütmektedirler.

İşte bu döngü bir türlü kırılmadığı için, buradaki Türkiye kökenli göçmenler sık sık şu veya bu politikanın kurbanı ve mağduru olmaktadır. İnsanlar bizzat kendi temsilcileri tarafından soyulmaktadır.

YİMPAŞ vs. gibi örnekler, kimi örgütlenmelerin nasıl doğrudan bir tuzak olarak hazırlanmış olduğunu da ortaya koymuş bulunuyor.

Bütün bu deneyler doğal olarak büyük bir güvensizlik yaratıyor.

Son yıllarda ortaya çıkan yöre derneklerini biraz da bu güvensizliğin yarattığı bir sonuç olarak görmek gerekir. Varolan göçmen örgütlerinin ihtiyaçlara cevap olamamasının yarattığı boşluğu giderme çabası olarak okumak gerekir.

Ancak yöre dernekleri ile ilgili henüz yeterince birikim mevcut değildir. Genel ve geniş örgütlenmelere nazaran nasıl bir fark yaratacakları henüz belli değildir.

Bu bakımdan bütün bu deneyleri iyi incelemek gerekir.

Şimdiye kadarki oluşumların açmazlarına düşmemek gerekir.

Bütün bu açmazların üstüne çıkacak bir vizyona sahip olmalıyız.

Hele hele kendi içine kapanıp toplumun bütününden uzaklaşmak gibi, bindiği dalı kesmek anlamına gelecek hayati bir hataya düşmemeliyiz.

Esas amacımız kendimize bir koloni oluşturmak değil, tam tersine toplumla bütünleşmektir. Mevcut toplumla daha iyi ilişkiler kurmak, daha iyi konumlar elde etmek için çaba sarfetmektir.

Modeli ve biçimi ne olursa olsun, bunu gözardı eden her örgütlenme, kendi kendisine ters düşmekten ve bizzat kendisine zarar vermekten kurtulamaz.



**Ali Ünlübayır**

**PAKMER Yönetim Kurulu Başkanı**

# BASKENT MARKET

FLEISCHER FACHGESCHÄFT Lamm - Kalb - Rind - Geflügel

GAZI



Hasan Akpınar başarılı işadamlarımızdan biri. Belki de bu başarısını, başından itibaren ticarete yoğunlaşmasına borçlu.

Askerlikten hemen sonra 1987 yılında Almanya'ya geliyor. Oturum, dil vs. gibi sorunlarını hallettikten sonra 1990 yılında ticaret hayatına atılıyor.

İçinde hep bir hırs taşıdığını söylüyor. Başkasının yanında hiç çalışmak istememiş. Yabancı işçilerin nasıl zorluklar yaşadıklarını yakından görmüş. Hep kendi işinin sahibi olmak istemiş.

Hasan Akpınar, sıfırdan başladığı ticaret hayatını bugün iki ayrı marketle sürdürüyor. Gıda maddeleri alanında hizmet veriyor. İşletmelerinde 15 kişiye iş olanağı sunuyor.

Başarısını, içinde taşıdığı hırsa ve azime borçlu olduğunu söylüyor. "İnsan birşeyi kuvvetle isterse ve bu isteğinin peşine düşerse mutlaka başarılı olur" diyor.

Hauptstr. 370  
51143 Köln, Porz  
02203 / 531 55

Bahnhofstr. 41  
51143 Köln, Porz  
02203 / 921 871



AKPİNAR GMBH	AKPİNAR GMBH	AKPİNAR GMBH	AKPİNAR GMBH
INKEULE € 18,99 € 7,99	HÄHNCHENBENE € 2,99	HÄHNCHEN LEBER € 2,99 MAGEN € 2,99 HERZ € 2,99	PUTENKEULE € 18,99 € 7,99

BASKENT MARKET PORZ  
Süßholzwursten  
Preis  
1,99

# Bir özgürlük filozofu: Erich Fromm

İçinde yaşadığımız günler hergün bir değişikliğin olduğu bir çağ, herşey akıllamaz bir hızla değişiyor. "Katı olan herşey buharlaşıyor." Daha dün kadar toplumu ve bireyleri anlamaya yarayan herşey yarın görünmez oluyor. Maddi hayattaki bu hızlı dönüşümler, insanların dünyayı anlamlandırma çabalarında ve ilişkilerinde öteden beri anlam verdikleri değerleri aşındırıyor. Toplumlar ve bireyler bu hızlı değişim ve dönüşümler çağında değerlerini yeniden tanımlama sıkıntısıyla karşı karşıya kalmaktalar.

Bu denli hızlı değişim ve dönüşümlerin olduğu bir zaman diliminde acaba filozoflar bize ne kadar yardımcı olabilirler? Kuşkusuz bu sorunun yanıtı herkese ve her zamana göre başka türlü olacaktır. Benim yanıtlım da haliyle sadece bana göre olacaktır.

Kanımcı bu hızlı değişim çağında **Erich Fromm** bir psikanalist ve filozof olarak çok değerli yanıtlar veriyor bize. Erich Fromm 20. yüzyılda insanların yaşadığı ruhsal ve toplumsal karmaşalara derinlemesine yanıtlar aramıştır. Endüstri toplumlarında yaşanan sorunların bir çoğuna radikal bir yorumla yaklaşıp yeni imkanlar vermiştir insanlara. Ama Erich Fromm'un bu çağa en büyük katkısı bireysel ruhsal sorunlara yanıt ararken toplumsal sorunlara da yanıt aramasıdır. Toplumsal sorunların temeli olarak Erich Fromm özgürlük sorunsalını almıştır.

Fromm, özgürlük teorisinin temeline bireyi koymakla birlikte, bu, bireyi toplumsal bağlarından soyutlamamıştır. Ona göre nasıl ki bireyin bir kişiliği varsa toplumun da bir kişiliği vardır. Bu iki ayrı kişilik türü birbirini dönüştürme ve oluşturma özelliklerine sahiptir.

Fromm'a göre modern kapitalist sistem insanı özgürleştirip bağımsızlaştırırken aynı zamanda onu kaygı ve korkularla da besleyerek yalnızlaştırmıştır. Bu yalnızlaşma da onu yeni bir tür boyun eğme ile tekrar özgürlüğünden koparmıştır. Bu yeni tür boyun eğme, metalara



sahip olarak korkularından kurtulma çabasıdır. Ama bireyin sahip olduğu şeyler fazlaştıkça kaygısı da artmaktadır. Çünkü bu tür kendini güvende hissetme çabasında bireyin sürekli sahip olduğu şeyleri artırması gerekmektedir ve bunlar arttıkça da korku ve yalnızlaşma daha yüksek bir seviyeye çıkmaktadır. Fromm, bu tür yaşama ve güvenlik arama pratiğinin karşısına bireyin yeteneklerini geliştirmesi pratiğiyle yani "olmak"la ancak yanıt verebileceğine inanır.

Buna göre olmak ilkesi, bağımsızlık, özgürlük ve eleştirel düşüncüyü kendisinin önkoşulları olarak alır. "Olmak"ın en belirgin özelliği etkin olmaktır. Ancak bu etkin olmak ticari bir etkinlik değil, kendinin ve yeteneklerinin farkına vararak bunları verimli bir biçimde kullanma ve geliştirmedir. Verimlilikten de kast edilen, ortaya yeni ve özgün şeyler çıkarmaktır. Ortaya çıkarılan bu şeyler ancak paylaşıldığında ve birilerine verildiğinde anlam kazanırlar. Bu durumda birey diğer bireylerle dayanışma duygusunu geliştirme şansını yakalayacaktır. Dayanışma ve paylaşma duygusunun öne çıkması toplumsal hayatta farklı bir güven duygusunun oluşmasına katkı sağlar. Diğerine güven duyan birey bir başka bireyin sahip olduklarını ele geçirme isteğini kaybedecektir. Haliyle bu durum bireyin tek amacı olunca toplumsal hayatta şiddet

de bir çözüm aracı olmaktan çıkacak ve daha özgür bir toplum oluşmaya başlayacaktır.

Ancak bu anlatılanlar kendiliğinden gerçekleşecek şeyler değildir. Bunun var olabilmesi için toplumsal yapıların ve sahip olmayı öne çıkaran ekonomik sistemin insanların ısrarlı ve bilinçli çabalarıyla değiştirilmesi gerekmektedir.

Ciddi ekonomik ve toplumsal bir değişimin olduğu günümüzde insanlığın bu şansı belki de her zamankinden daha çok mevcut. İhtiyacımız olan tek şey birazcık cesaret ve ısrarla Erich Fromm'un kitaplarının kapaklarını açarak bu filozoftan öğrenmeye çalışmaktır.

Köln, 14.06.2006

Ali Ördek



Köln'de bir dergi çıkartıyorsanız ve bu dergiye sanatla ilgili birşeyler de koymak istiyorsanız, aklınıza ilk gelecek isimlerden birisi Hasan Hüseyin Deveci'dir.

O, çok kalburüstü bir sanatçı ve müstesna bir ressamdır. Onun sanal alemdeki evine giderseniz, sizi kapıda karşılar ve üç dilde selamlar: Willkommen, Hun Bixer Hatın, Hoşgeldiniz. Ve hemen arkasından Mevlana'dan bir cümle ile söze başlar:

"Aynı dili konuşanlar değil, aynı duyguları paylaşanlar anlaşabilirler."

Eğer siz onun gerçek alemdeki evine giderseniz, o sizi yine kapıda karşılar, üç dilde selamlar ama Mevlana'dan söz etmez. Ve hemen anlarsınız ki, siz onunla hem aynı duyguları paylaşıyorsunuz, hem de aynı dili konuşuyorsunuz. Berrak bir Kurmanci ile konuşur. Konuştukça diliniz açılır. Siz onun resimlerine baktıkça o sizi bulutların üzerinden uçurarak kendi köyüne götürür. Aaaa, bir de bakarsınız ki o sizin köyünüzdür. Siz de orada doğup büyümüşsünüz. Ninenizin kulağınza fısıldadığı bütün masallar orada rüzgar olup yüzünüzü okşar.

Bütün renkler tipki çocukluğunuzdaki gibi yerli yerinde durmaktadır.

O unutulmaz çocukluğunuza geri dönersiniz. Ejderhaları dize getiren hülyalarınızla başbaşa kalırsınız. Zaman tüneline yitip gidersiniz. Hasan Hüseyin Deveci ile yine ressam olan, Güzel Sanatlar okumuş bir arkadaşımız, Özlem Buğday konuştu. Keyifle okuyacağınızı umuyoruz.

**Hasan Hüseyin Deveci kimdir? Bize biraz kendinizden bahsedermisiniz?**

1972 Beşkardeş / Kulu doğumluyum. Kendi kendimi anlatmayı bir türlü beceremem. Bu konuda çok zorlanırım. 1998 yılından beri Köln'de yaşıyorum. Yaklaşık 5-6 yıldır profesyonelce sanatla içiçeyim.

**Resim yapmaya ne zaman ve nasıl başladınız? Duygularınızı ve ilginizi uyandıran şey neydi?**

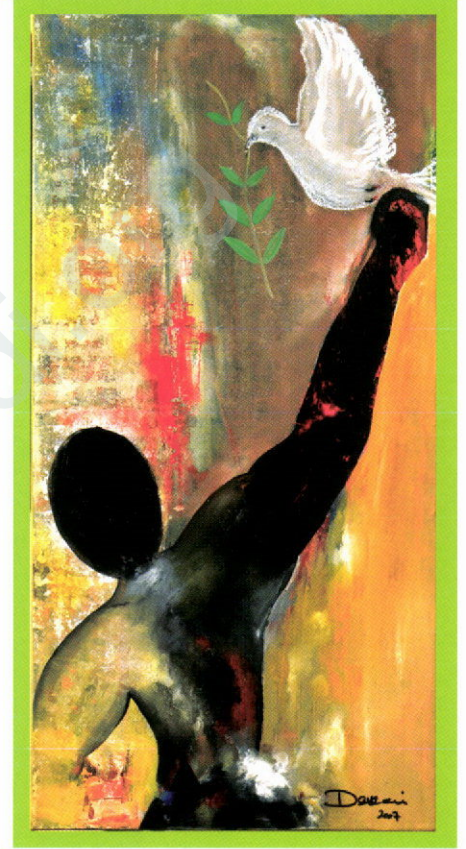
Aslında lise birinci sınıfta en azından bu yeteneğimin farkına vardım. O gün bugündür, resim ve sanat, yaşamımda hep var oldu. 1999 yılından bu yana da ara vermeden, gittikçe derinlemesine ve profesyonelce yapıp devam ettiriyorum.

Duygularımı uyandıran şey neydi diye soruyorsunuz. Bunu bir paragrafta ifade etmem çok zor. Fakat şunu söyleyebilirim. Küçüklüğümde beri arkadaşlarımdan hep farklıydım. Devamlı kreatif şeylere ilgi duyardım ve bu farklılığı gerçekten de yaşıyordum. Mesela arkadaşlarım futbol oynarken, ben onları sadece izledim, oynamak istemezdim. Özellikle çok sevdiğim ve Avrupa'da hiç görmediğim *überlik* dediğimiz, ottan hep kreatif şey-

ler yapardım veya arkadaşlarım futbolcuların resimlerini biriktirirken, ben yıllarca pul koleksiyonu yaptım. Değişik ülkelerin ve şehirlerin pullarını topluyordum ve bu beni çok mutlu ediyordu. Çocukluk yıllarından kalan o pullar halen sanırım köydeki evde duruyorlar. Ve o yaşlarda ciddi ciddi kendimle tartışıyordum. Ben neden onlar gibi değilim diyordum. O yıllardan kalma bir sorgulama vardı.

Bir örnek daha vereyim: Çocukluk arkadaşlarımla kavga ettiğimizde, genelde dayak atan değil de, o dayağı yiyen bendim. O yıllardan beri içimde taşıdığım sorgulama ve kendimle olan tartışmalarımın cevabını ve çözümlerini çok ama çok yıllar sonra buldum. Bulduktan sonra da hayatımın akışını, yönünü kendimce değiştirdim. Yani yaşamımı birilerine göre yaşamaktansa, kendime göre, kendimce yaşamaya karar verdim. Bunu yaptığım için de çok mutluyum. Zor bir yol ama mutluluğa götürecektir bir yol. Çok sevdiğim ve felsefeme uyan güzel bir Alevi atasözü vardır: "Yol açık yolda yürüyene, aşk ile..." Benimki de biraz öyle.

# Hasan Hüseyin Deveci



**Resimlerinizde genelde en çok hangi konuları işlersiniz? Bu konuları gelmiş olduğunuz coğrafyadan mı seçersiniz yoksa yaşadığımız anlardan mı?**

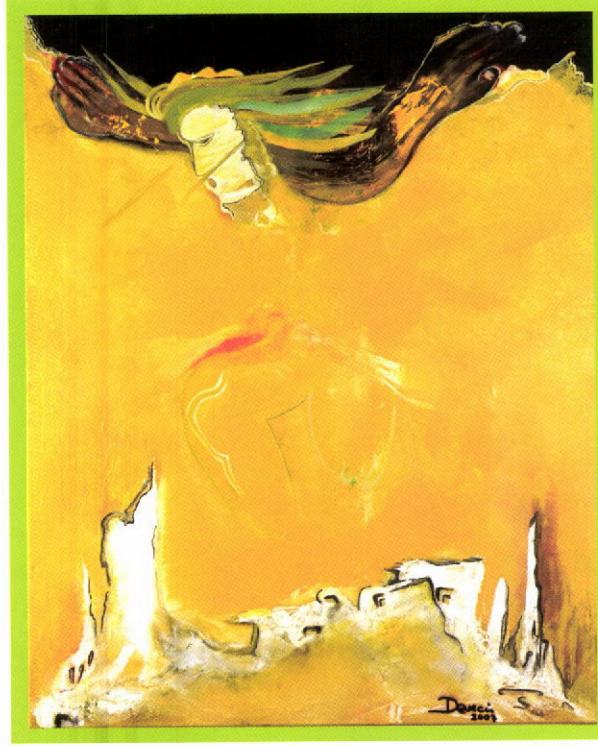
Kendime yakın hissettiğim temaları işlemeye çalışıyorum. Yani toplumsal olaylar beni daha çok etkiliyor. Tabii ki başka farklı çalışmalarım da oluyor. Sanat duygu ve estetik işidir. Bana göre bu işin coğrafyası vatanı olmaz. Her an herhangi bir şey ve herhangi bir yerde sizi etkileyebilen şeylerle karşılaşır, duyar, okur veya izlersiniz; orada bilinçaltınızda ve bilincinizde kalan iz düşümleri olur. Bunlar sonradan kendini farklı biçim ve dile getirişlerle dışarı atar. Duygular burada yön vermeye başlar; kompozisyon, renk seçimi ve vermek istediğiniz duyguyu kendinizce en iyi şekilde vermeye çalışırsınız. Geldiğim coğrafyanın izleri de çalışmalara

rımda yeterince yer alıyor. İnsanın, yaratılışı gereği, doğduğu yere olan sevgisi ve özlemi bitmiyor. O coğrafyadan uzakta da olsanız, manevi olarak oradasınız ve bu hem yaşamınıza, hem de yaptığınız sanata mutlaka yansıyor.

*Sayın Deveci sanatı ve sanatçıyı toplumun neresine koyuyorsunuz? Yani sanatçının bir misyonu olmalı mıdır? Yoksa sanat için sanat diyenlerden misiniz?*

Bu sıkça konuşulan, sorulan ve tartışılan bir konudur ve yine sanatçıların bazen ikiye ayrıldığı, bazen haklı bazen de haksız olduğu ayrışmalar ve noktalar geçmişte de olmuş günümüzde de oluyor. Ben sanat eleştirmeni, sanat tarihçisi değilim. Bu onların işi, benim bu konuda bir şey söylemek haddime düşmez. Bence herkes her şeyi değil de, bildiği şeyi yapmalı ve gerisini de o işin, o mesleğin uzmanlarına bırakmalı. Fakat bunun yanı sıra herkesin de bu konuda şu veya bu şekilde kendine göre bir felsefesi vardır.

Madem sordunuz, bununla ilgili kendi düşüncemi açmak isterim. Çünkü bu soru ciddi ve önemli bir soru. Hatta sorunuzun dizilişine göre sırasıyla açmak isterim: Sanat toplumun en önemli ve en güçlü araçlarından biridir. İnsanlığı sömüren rejimlerden, ordulardan ve kan dökücülerden bile çok güçlüdür. Çünkü sanatın dili naiftir, estetik, aşktır, barıştır. En önemli işlevi ise insani değerlere saygısı ve sevgisidir. Sanat insanlık içindir. Dünya tarihinde sanat için savaşların yaşandığı duyulmuş mudur? Bildiğim kadarıyla böyle bir şey olmamıştır. Ama toplumun en kutsal değerleri olan o ilahi kitaplar o dinler bile, dünya savaş tarihinin en kirliliği gibidir. Sanat, insanlığı ve toplumu en yüce yere koyar. Bunun için sanat mutlaka insanlığa ve topluma hizmet etmelidir. Sanatçı da işini bu şekilde yapandır. Burjuva sanatı ile devrimci sanat ayırımlarına girerek sanırım konu çok uzar. Kısaca şunu söyleyeyim: Sanatçı, dünyanın ekolojik durumunu göz önüne almalıdır. Toplumun çarpık düzenlenmesine ve rejimlerin insanları sömürmesine karşı duran olmalıdır. Yani suya sabuna dokunmayan, yaşadığı sistemle çok uyumlu olan değil; insanlığın gelişimi için hep karşı duran ve insanlığın barışı ve huzuru için hep eleş-



tiren olmalıdır. Bu bazen büyük bedeller istese de *-ki bunun örneklerini hem kendi coğrafyamızda hem de dünyada gördük, okuduk-* sanatçının böyle bir duruşu olmalıdır. Sistemle kavga etmeli, eleştirmeli ama tabii ki sanatçı kendi egosu, rantı için değil; toplumunun ve tüm insanlığın geleceği için, onların refahı için yapmalı. Sanatla dünyada çok şeyin değiştirilebileceğine sonsuz inanıyorum. Dil, din ve ırk kavgalarının, sanatın kuracağı barış ve estetik köprüleriyle yenilebileceğine sonsuz inanıyorum.

*Peki Almanya'da yaşayan insanların sanatı ile ilgili ilgilerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Ne gibi gözlemlerinizi oldu?*

Beni yıllardır en çok düşündüren ve üzen sorunlardan birisi de budur. Buradaki Türkiyeli insanlar sanatı çok uzaklar ve maalesef sanatı tanımıyorlar. Ciddi anlamda kültürel kurumlar yok. Bu çok büyük bir eksiklik. Türkiye'de yaşayan insanların hem dünya görüşleri hem de sanata olan ilgileri burada yaşayanlardan çok çok ilerde. Bunu yaşayarak gözlemleyebildim. Eğer 40 yıldır burada yaşayan insanların sosyal etkinlikleri, halen sadece düğünler, türkü barlar veya herhangi

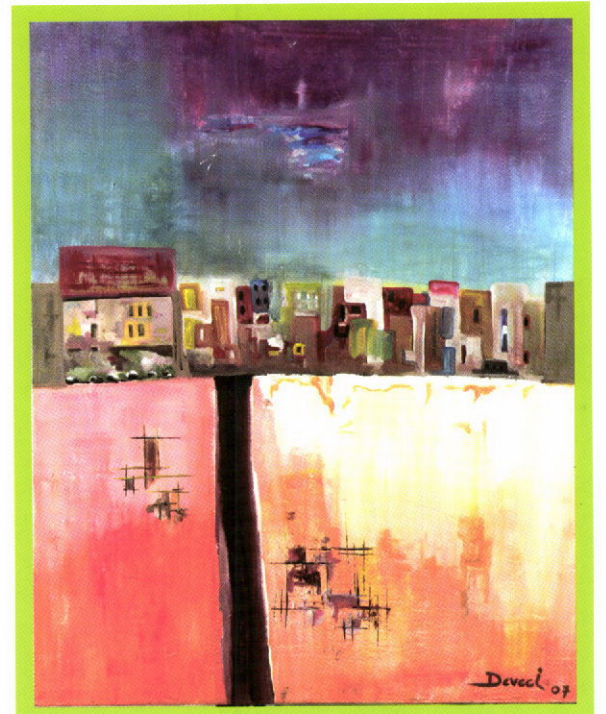
bir organizasyonun düzenlediği, ama içinin kültürden ve sanattan yana fakir olduğu festivallerse, çok da iyi durumdayız diyemeyiz. Aslında burada imkanlar var ama bunu gerçekleştirebilecek vizyona sahip insanlar az. Onlar da çoğu zaman birbirinden habersiz başka yerlerde ve şehirlerde yaşıyorlar. Bir de üstüne finans sorunları eklenince, çok da basit değil tabii. Benim en büyük isteğim, bu vizyona sahip insanların birbirini tanınması, çoğalması ve sanatı seven, buna yatırım yapacak işverenlerin de desteğiyle tüm Anadolu ve Mezopotamya'dan gelen insanları kucaklayacak, gerçekten de içi dolu ve işi sadece sanat kültürü olan büyük bir kurumun kurulmasıdır. Sanatla ilgili olan, sanatçı olanların bu noktada bireysel çabalarından çok, kolektif bir ruh ile

böylesi kurumsal şeyler için bir araya gelip kendi aralarında tartışması, bununla ilgili seminer ve konferanslarla insanları bilgilendirmesi çok iyi olacaktır. Umarım en azından böyle düşünen insanlar bir araya gelir. Yarınlar aydınlık olacaktır, ama herkes kendi rolünü oynarsa eğer.

*Son olarak ne söylemek istersiniz?*

Teşekkür ediyorum. Kolay gelsin diyorum. Tüm okuyucularınıza selam ve sevgilerimi gönderiyorum.

Köln, 17 Haziran 2009



# Bir krizin öğrettikleri

*Finans piyasalarında mutlak bir devlet kontrolü, banka ve finans kurumlarının halkın parası ile kumar oynamalarına seyirci kalınmaması, eğitim, sağlık ve altyapı gibi kamu yatırımlarının artırılması ve İformatik gibi yeni teknolojik alanların teşvik edilmesi gerekiyor.*

Berlin duvarı yıkılalı 20 yıl oluyor. Tam yirmi yıl önce 1989'un Kasım ayında Berlin Duvarı yıkılmıştı. Böylece Doğu Almanya ile Batı Almanya birleşerek tek bir ülke olmuştu. Ama Berlin Duvarının yıkılması bunun çok ötesinde bir mana taşıyor. Bu duvarın yıkılması tarihsel bir değişimin sembolüdür. Çünkü duvarla birlikte reel sosyalizm de yıkılmıştır.

O günlerde bu yıkılış kapitalizmin nihai zaferi olarak görülmüştü.

Serbest piyasa ekonomisi, tek geçerli ekonomik sistem olarak öne çıkmıştı.

Bunun gereği olan özelleştirmeler, küresel bir dalga gibi her tarafa yayılmaya başlamıştı.

Gelin görün ki, devleti tamamen ekonominin dışına çıkarmak isteyen bu serbest piyasa ekonomisi, şimdi devleti yardıma çağırıyor. Kamu maliyesinin yardımı olmadan havlu atmak zorunda olduğunu söylüyor.

Neden?

Çünkü kapitalizm 1929 büyük buhranından bu yana en büyük krizini yaşıyor.



İşte bu yüzden bu finans krizini Berlin Duvarının yıkılışına benzetenler var.

Kim bu benzetmeyi yapıyor?

Mesela Joseph Stiglitz.

Zamanımızın en önde gelen iktisatçılarından Nobel Ödülü sahibi bilim adamı.

Bill Clinton'a da danışmanlık yapmış Stiglitz'e göre, finans piyasalarında mutlak bir devlet kontrolü gerekiyor. Banka ve finans kurumlarının halkın parası ile kumar oynamalarına seyirci kalınmaması gerekiyor. Eğitim, sağlık ve altyapı gibi

kamu yatırımlarının artırılması gerekiyor. İformatik gibi yeni teknolojik alanların teşvik edilmesi gerekiyor.

Yani başka bir deyişle krizden çıkışın yolları yine sosyalist metotlarda aranıyor. Denetim ve devletçilik yeniden geçerli akçe haline geliyor. Daha düne kadar esas trend özelleştirme iken bugün kurtuluş devlet müdahalesinde aranıyor. Devlet, temel bir ekonomik aktör olarak yeniden tarih sahnesine dönüyor.

Belki de bütün bunları çok hızlı okuyan bir Amerikalı, kriz ilk patlak verdiğinde Newyork Borsasının kapısına şu pankartla dayanmıştı:

Kapitalizmi sosyalizm kurtaracak!

Elbetteki metotsal benzerliklere bakarak bunun sosyalizm olduğunu söylemek büyük bir yanılığ olur.

Ama bununla açık olan birşey var ki, yirmi yıl önce sosyalizme karşı zafer nazarları atan kapitalist sistem, yirmi yıl sonra yerlerde sürünüyor.

Anlayacağınız; insanlık adalet, eşitlik, barış, refah ve özgürlük aramaya devam ediyor.



# Bengladeş Almanya'ya model olabilir mi?

*Muhammed Yunus'un işsizlere destek programı, şimdilerde batı ülkelerinde de işsizliğe karşı ciddi bir alternatif olmaya başladı.*



Bengladeş dünyanın en yoksul ülkelelerinden birisi. Fakirliğin geçmişte zaman zaman açlık ve kıtlık sınırına dayandığı bir ülke.

Geniş yığınların çaresizlik içinde kıvrıldığı bu geri Asya ülkesinde, yoksulluğa çözüm ve çare arayışları da her zaman vicdan sahibi aydınların derdi oldu.

Muhammed Yunus Amerika'da ekonomi okumuştur. Banka ve kredi sistemlerini yakından biliyordu. Geniş kitlelerin işsiz olduğu bir ortamda, küçük bir destekle insanların iş sahibi olabileceğini, küçük bir kredi ile pekçok işletmenin açılabilceğini düşündü.

Ama kredi vermenin de kolay bir yolu olmalıydı. Kredi vermek için mal mülk garantisi aranmamalıydı. Nihayetinde söz konusu olanlar açlık sınırında bir hayat sürdüren mülksüz fakir insanlardı.

Ama kredinin geri dönmesi de bir şekilde garanti edilmeliydi. Bu olmadan sistemin işlemesi mümkün olmayacaktı.

İşe, köylülere hitap edecek bir banka kurmakla başladı: **Grameen Bank**. Yani köy bankası. Köylülere borç biçiminde kredi vermeye başladı. Ondan sonra kredisini geri ödeyen müşterilerinin kefil olduğu başka köylülere kredi vermeye başladı.

Böylece pek çok insan 50-100 Dolar gibi paralarla iş sahibi oldu. Ya bu para ile

tohum alıp ürün yetiştirdiler, ya sepet örmek için kamış aldılar, ya da kilim için iplik temin ettiler.

Sonuçta iş sahibi oldular, iş ve yardım dilenmekten kurtuldular. Damlaya damlaya göl olur misali, küçük adımlarla yaygın bir ağ oluşturdular.

Muhammed Yunus böylece fakirliğe karşı etkili bir çözüm geliştirmiş oldu. Bihassa geri ülkelerde esas olarak zenginlere hizmet eden bankacılık sistemini fakirlerin hizmetine sunmuş oldu.



İşte bu çabalarından ötürü 2006 Nobel Barış Ödülü'nün sahibi de Muhammed Yunus ve Bankası oldu. Yıkıcı savaşa imza atmış pek çok politikacının sahibi olduğu Nobel Barış Ödülü de belki bu şekilde gerçek bir sahibine ulaşmış oldu.

Muhammed Yunus'un bu işsizlere destek programı, şimdilerde batı ülkelerinde de işsizliğe karşı ciddi bir alternatif olmaya başladı. Fransa ve Hollanda'dan sonra şimdi Almanya'da da mikro-kredi programları işsizler için bir çözüm olarak uygulamaya sokuldu.

Yani yoksul Doğu zengin Batı'ya model olabiliyor. Herkesin herkesten öğreneceği var.

# Gülşen Döner

Döner Produkte & Vertrieb



Dachsweg 17 · D- 53842 Troisdorf-Spich  
Fon: 02241- 46 169 · Fax: 02241- 40 29

# FIGEN GASTRO

Gastronomiebedarf · Ersatzteile · Gebrauchtgeräte  
Lüftungsanlage · Imbissanlage · Tamir servisi ve yedek parça  
(Köln'e ve Aachen'e 30 km)



Heppendorfer Str. 21 · 50170 Kerpen-Sindorf

**Tel.: 0 22 73 - 95 49 56**

Fax: 0 22 73 - 57 07 61 · Mobil: 01 72 - 9 34 20 94

eMail: [info@figen-gastro.de](mailto:info@figen-gastro.de)

[www.figen-gastro.de](http://www.figen-gastro.de)



Kurucumuz olan **Şiho Çataldeğirmen**, 1957 yılında Kahramanmaraş Pazarcığın Bozlar kasabasında doğmuştur. İki çocuk babasıdır. İlkokulu bitirdikten sonra 1966 yılında **Gaziantep**'te meslek hayatına atılmıştır.

İlk olarak tornacılık üzerine mesleğini geliştirip, daha sonra silindir kapak üzerine branşlaşmış işçi olarak girdiği **ESER ÜST KAPAK YENİLEME**'ye ortak olup daha sonra da kendisi devralmıştır. İş hayatının büyük bir bölümünü mesleği üzerine gelişmeleri takip etmekle geçirmiştir.

Felsefesi daima, **"Daha iyi nasıl yapabilirim? Rekabet ortamında bir adım öne nasıl geçebilirim?"** olmuştur. Kaliteden hiçbir zaman ödün vermeden çalışarak başarıya ulaşmıştır. Bu başarıyı da başka firmaların yapamadıkları silindir kapaklarını ilk günkü haline getirip, müşteri memnuniyetini sağlayarak başarmıştır.

#### **FİRMAMIZ**

ESER ÜST KAPAK YENİLEME firması **Şiho Çataldeğirmen**'in firmayı 1980'li yılların başında devralmasıyla yeni yerlerinde hizmete başlamıştır.

1993 yılına kadar 70 metre karelik kapalı alana sahip ve 1 adet planya, 1 adet torna, 1 adet supap taşlama, 1 adet matkaptan oluşan sınırlı sayıdaki makine parkıyla faaliyet göstermekteydi.

O tarihten günümüze kadarki süreçte sürekli büyüme içinde olan firma şu anda, 450 metre kare kapalı ve 250 metre kare açık alana sahip bir işletmedir.

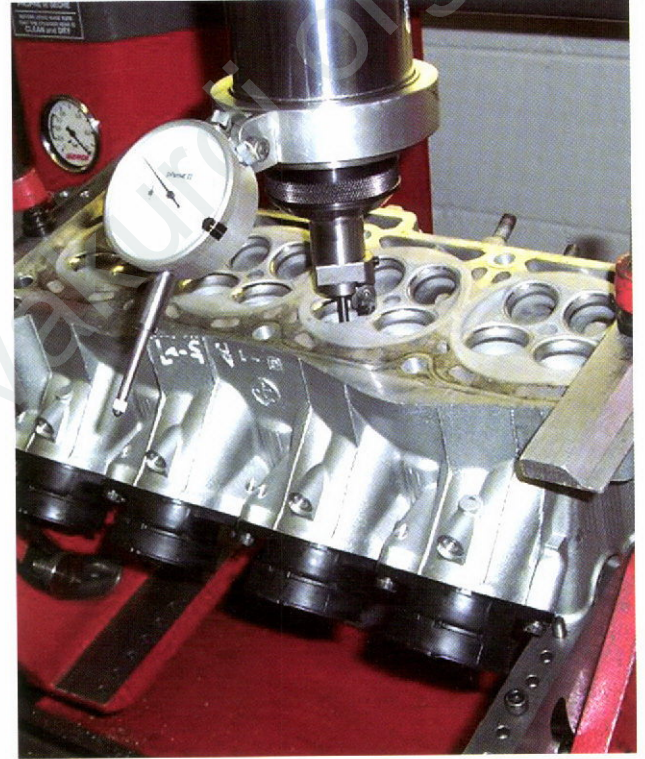
Öte yandan teknolojik avantajların da yardımı ile bu makine parkına çok sayıda bu alanda kendini kanıtlamış makine dahil olmuştur. Bunlar; Fransa'dan ithal edilen **SERDI 100** yuva taşlama, **SERDI HVR-90** supap taşlama makinesi, **KONSAN** sulu yüzey taşlama, **TAKSAN** manyetik satih taşlama, ultrasonic yüzey temizleme makineleriyle hizmet vermektedir.

İş kalitesine verilen önemle Gaziantep başta olmak üzere, güneydoğuda tanınan bir firma profili çizmektedir. Firmamızda tek silindirli motordan büyük

gemi motorlarına kadar her türlü silindir kapak revizyon işlemini yapmaktayız.

#### **VİZYONUMUZ**

Türkiye'de motor revizyonunun her aşamasında kalite anlayışını yaymak ve kendi alanında dünya standartlarında bir hizmet sağlamaktır. Bilgi ve teknoloji yoğunluklu bir işletme olmak.



#### **MİSYONUMUZ**

Türkiye'de adını yenilikçi anlayışı ve ruhu kendi pazarına yansıtıp; prestij kaynağı yapmayı hedef edinmiştir.

#### **İLETİŞİM**

Küsget Sanayi Sitesi, A Blok, 26 Ada, 9. Cad., No: 97, GAZİANTEP/TÜRKİYE